

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Concilii Tridentini Historia

Contra falsam Petri Suaui Polani narrationem

Pallavicino, Sforza

Antverpiae, 1670

Argumentvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11665

HISTORIÆ
CONCILLII
TRIDENTINI
LIBER NONVS.
ARGVMENTVM.

OPINIONVM varietas Romæ de Sessio-
ne sexta iam habita. Contentiones inter Triden-
tinos Patres, admittendum necne, vt Episcopi
in quibusdam causis agerent tamquam à Sede
Apostolica delegati. Declaratio superioris Decreti
de moribus reformandis, ab omnibus approbati.
Pontificium Diploma, quo Episcopi Cardinales & à suis Sedibus
abesse vetiti, & pluribus Ecclesiis præesse. Indignatio Cesaris in
Pontificem, quòd is sædus renouare noluerit. Regis Angliæ mors.
Canones confecti, in Sessione septima promulgandi de Sacramen-
tis vniuersæ, ac de duobus prioribus speciatim. Historiæ de Ca-
nonum sensu animaduersiones; & eorum quæ Suauis opponit
examen; ac de iis etiam, quæ ibi disputat de plurium Sacerdo-
torum in eodem Clerico coniunctione, ac de commendatitiis Sacer-
dotiis, quas Commendas appellant. Morum emendationes à Syn-
odo constitutæ; & quanta ipsius fuerit in eo libertas. Sessio se-
ptima celebrata. Colonensis Septemuir Archiepiscopatu priua-
tus. Epidemius Tridenti morbus; adeoque multorum Patrum in-
de discessus. Sessio octaua, in qua actum ac decretum, plurimis
Patrum suffragantibus, de transferendo Bononiam Concilio. Hi-
spanorum repugnantia, qui ceteris abeuntibus Tridenti persi-
stunt,

Pars II.

A

sunt,

stunt, atque ab Oratore Toletano iubentur ibi permanere. Pontificis Auleque Romanæ sensa de his euentis. Querela Cæsaris cum Pontifice, ac postulationes, vti Synodus Tridentum reduceretur. Repulsa per grauem indignationem ab eo accepta. Francisci Primi Gallie Regis obitus. Legati ad ambos Principes missi. Sessio nona Bononia habita, vbi Decretorum promulgatio ad alteram Sessionem prorogata, certo die indictam.

CAPVT PRIMVM.

Varia Romæ de habita Sessione sententiæ; & quæ Tridenti agitata ad disciplinæ Decretum continuandum & promulgandum.

1547.

LEGATIS non minus erat Romæ quàm Tridenti certaminis. Eorum constantia in proposito promulgandi Decreti de Iustificatione, Romæ pluribus haud probata, seu ex beneuolentia, adeoque sollicitis; seu ex æmulatione, adeoque censoribus; seu ex incerta humanorum consiliorum conditione, quæ dissidium opinionum permittit vel inter sapientes ac probos. Maffeius præsertim à Verullo Nuntio admonitus^a per eos dies, Ceruinum dehortatus fuerat ab eo consilio, tamquam ab importuno, aptoque abalienandæ à Concilio ac Pontifice Cæsaris voluntatis, tunc & recente armorum prosperitate potentioris, adeoque & sensu acrioris, & magis verendi, corruptâ per illum modicæ gratificationis neglectum gratiâ, copiosis in fœdus sumptibus coëmptâ.

Alij in Romano Conuentu operam mentemque Ceruini commendabant, sed^b modum duritiemque agendi reprehendebant. Erat inter hos Franciscus Cardinalis Sfondratus, Ceruino vel ingenio vel animo aduersus: Legatum tamen acriter tuebatur Moronus^c, quicum is coniunctissimæ necessitudinis vinculo adstrictus erat iam tum, cum in Belgio alter apud Cæsarem ac Ferdinandum Regem Nuntius aderat, alter iam Purpuratus Farnesij Cardinalis comes aduenerat, cui postmodum in legatione successus. Nec seignius eidem Polus patrocinabatur, qui Patavio Romam regressus, sui olim collegæ virtutem & sapientiam per omnem opportunitatem extollebat. Ac Pontifex quidem factum comprobauit; ^d tum quòd prius illud mandato comprobauerat; tum quòd comprobatum tunc cernebat ab ipso euentu, qui oppugnationum contentio-
numque

^a Ex litteris
7. Ianuar.
1547.

^b Litteræ secretiores
Romæ ad
Ceruinum
missæ 7. Ian.
1547.

^c Colligitur
ex plurimis
eiusmodi
litteris.

^d Litteræ
Maffei ad
Ceruinum
23. Ianuar.
1547. &
duæ litteræ
secretiores
19. & 24.